

Decizia nr. / .2010
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. xxxx S.R.L. din înregistrată
la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală
de soluționare a contestațiilor sub nr.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de către Garda Financiară prin adresa nr. înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. sub nr. asupra contestației formulată de **S.C. xxxx S.R.L. din**, împotriva procesului verbal de control nr. din emis de Garda Financiară, privind suma totală de **lei** reprezentând:

- **lei** impozit pe profit;
- **lei** impozit pe venit datorat de persoană juridică nerezidentă și a procesului verbal de contravenție seria nr. din data de.

S.C. xxxx S.R.L. din, B-dul, nr., etj., ap., sector, este înregistrată la Registrul Comerțului sub nr.J și are codul unic de înregistrare RO.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 alin.1 și art.209 alin.1lit.b din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este legal investită să soluționeze contestația formulată de S.C. xxxx S.R.L. din.

1. Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi să se pronunțe asupra legalității măsurilor stabilite prin procesul verbal de control nr. bbb în condițiile în care Garda

Financiară nu are în competența sa stabilirea de măsuri referitoare la impozite și taxe.

În fapt, obligațiile datorate bugetului general consolidat reprezentând: **lei** impozit pe profit și **lei** impozit pe venit datorat de persoană juridică nerezidentă, contestate de S.C. xxxx S.R.L. din au fost stabilite prin procesul verbal de control nr.vvv încheiat de comisarii din cadrul Gărzii Financiare.

Prin contestația formulată societatea invocă faptul că: organele Gărzii Financiare nu au atribuția de a stabili taxe și impozite și ca urmare solicită constatarea nulității actelor emise.

În drept, prevederile art.85 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează :

“Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile [art. 82](#) alin. (2) și [art. 86](#) alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Articolul 109 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

“(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.

(3) Deciziile prevăzute la alin. (2) se comunică în termen de 7 zile de la data finalizării raportului de inspecție fiscală.”

Totodată, potrivit art.110 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

“(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii”, coroborat cu pct.107.1 din H.G. Nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a .O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

“ Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;(....).”

Atribuțiile și competențele personalului Gărzii Financiare sunt stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, potrivit art.7 alin.1 lit.j care precizează:

“j) să întocmească acte de control operativ și inopinat privind rezultatele verificărilor, să aplice măsurile prevăzute de normele legale și să sesizeze organele competente în vederea valorificării constatărilor.”

Tot din același act normativ art.7 lit.f prevede:

“f) să constate acte și fapte care au avut ca efect evaziunea și fraudă fiscală, să stabilească implicațiile fiscale ale acestora și să dispună, în condițiile Codului de procedură fiscală, luarea măsurilor asigurătorii ori de câte ori există pericolul ca debitorul să se sustragă de la urmărire sau să își ascundă ori să își risipească averea și să sesizeze, după caz, organele de urmărire penală.”

Având în vedere aceste dispoziții legale, se reține că, în materia impunerii, legiuitorul a prevăzut prin Codul de procedură fiscală, republicată, în mod expres și limitativ, o anumită categorie de acte administrativ fiscale prin care se stabilesc obligații bugetare suplimentare iar, potrivit articolului de lege menționat, doar declarația și decizia de impunere constituie titluri de creanță prin care se pot stabili de către organele competente potrivit legii obligații de plată în sarcina contribuabililor, de natura celor stabilite prin procesul verbal de control nr.bbb emis de Garda Financiară.

Se reține că, deși, potrivit legii, procesul verbal nr. nn nu are natura juridică a unui act administrativ fiscal, ci a unui act premergător unui act administrativ, care nu stabilește niciun raport obligațional între contribuabilul

controlat și bugetul de stat, **în mod eronat s-au stabilit sume suplimentare printr-un act premergător deciziei de impunere** și s-a dispus măsura virării respectivelor sume către bugetul de stat.

Se reține faptul că, potrivit art. 7 lit.f din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, personalul Gărzii Financiare are ca atribuții constatarea actelor și faptelor care au avut ca efect evaziunea și fraudă fiscală și stabilirea implicațiilor fiscale ale acestora, sesizând organele competente în vederea valorificării constatărilor.

De asemenea, se reține că **impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului consolidat se stabilesc prin decizie de impunere**, care constituie titlu de creanță și este susceptibilă de a fi contestată, la baza acesteia stând fie raportul de inspecție fiscală, fie procesul verbal prevăzut de art.97 alin.2 și a art.108 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Se reține că reprezentanții Gărzii Financiare – Comisariatul General au stabilit măsura virării diferențelor de impozite, taxe și contribuții constatate fără a avea competență legală în acest sens, astfel, procesul verbal nr.bbb încheiat la data de nn este un act emis de către un organ necompetent întrucât potrivit dispozițiilor O.U.G. nr.91/2003 Garda Financiară nu are astfel de atribuții în competența sa.

Se reține că prin adresa nr. bb emisă de Garda Financiară –, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor cu nr. bbb , s-a comunicat că a fost transmis procesul verbal nr.bb spre valorificare Direcției generale coordonare inspecție fiscală din cadrul A.N.A.F. cu adresa nr.nnnn .

În raport de dispozițiile art.109 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, mai sus citat, organele de inspecție fiscală au obligația de a emite raport de inspecție fiscală care va sta la baza emiterii deciziei de impunere – titlul de creanță susceptibil de a fi contestat pe calea administrativă de atac.

Având în vedere și prevederile art.213 alin.5 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se specifică: **“(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei ”**, rezultă că organul de soluționare a contestației nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei, urmând să anuleze din Procesul verbal nr.

nnnn măsura virării sumelor reprezentând: lei impozit pe profit și lei impozit pe venit datorat de persoană juridică nerezidentă.

2. Referitor la contestația privind suma de lei reprezentând amenda contravențională, **cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care amenziile contravenționale se supun dreptului comun .**

În fapt, prin contestație S.C. xxxx S.R.L. solicită anularea amenzii în valoare de lei aplicată fără întocmirea unui proces verbal de constatare și sancționare a contravenției.

În drept, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. are competența de soluționare prevăzută la art.209 alin. 1lit.b. din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală se soluționează după cum urmează:

a)contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală accesoriile acestora a căror quantum este de 1.000.000 lei sau mai mare, cele formulate împotriva actelor emise de organe fiscale, precum și cele formulate de marii contribuabili care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală inclusiv accesoriile aferente acestora indiferent de quantum se soluționează de către Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.” , coroborat cu art.223 din titlul X “Sanțiuni “ din același act normativ, care stipulează următoarele : “ Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor.”

Astfel, la art.31(1) din O.G.nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, se prevede: „ **Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia** ” iar la art.32 :

„ (1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte

agentul constatator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”

Conform textelor de lege sus invocate, se reține că Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere urmând a se aplica prevederile art. 32 alin 2 din O.G . nr. 2 /2001 privind regimul juridic al contravențiilor potrivit căruia:” **plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”**

Față de cele reținute se va transmite acest capăt de cerere Gărzii Financiare pentru a-l înainta Judecătoriei în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.85, art.109, art.110, art.209, art.213 alin.5 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,se:

DECIDE:

1. Anularea măsurilor dispuse prin *procesul verbal nr.* privind virarea la bugetul de stat a sumei totale de **lei** reprezentând:

- **lei** impozit pe profit;
- **lei** impozit pe venit datorat de persoană juridică nerezidentă, urmând ca organele de inspecție fiscală competente să valorifice constatările efectuate prin procesul verbal încheiat de Garda Financiară la data de, conform legii.

2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor privind soluționarea amenzii contravenționale în sumă de **lei**.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel în termen de 6 luni de la comunicare.

